

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎN C H E I E R E

cu privire la cererea de revizuire

învinuirea lui

Dumitru Iscolinîi

(art. art. 191 alin. (5), 335 alin. (1¹) lit. b), 361 alin. (2) lit. d) și
314 alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. 1rh-41/24
Nr. PIGD 1-17073090-01-1rh-03102024)

Cererea de revizuire în baza art. 458 alin. (3) pct. 4) CPP; Efectul retroactiv al declarării neconstituționale a normelor penale materiale; Revizuire respinsă, deoarece din hotărârile CC nu rezultă necesitatea decriminalizării faptei, pentru una din fapte nu a fost aplicată o pedeapsă, iar pentru o altă faptă pedeapsa introdusă după hotărârea CC este mai severă.

03 iulie 2025

Au judecat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Ala Malîi

Curtea de apel: Xenofon Ulianoschi, Ion Secieru, Sergiu Furdul, Iurie Melenteanu, Nichifor Corochii, Ludmila Ouș, Svetlana Balmuș, Maria Negru, Liubovi Brînza

Instanța de recurs: Petru Ursache, Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Petru Moraru, Constantin Alerguș, Iurie Diaconu, Ion Guzun, Liliana Catan, Maria Ghervas, Nicolae Gordilă, Ala Cobăneanu, Dumitru Mardari, Oleg Sternioală, Mariana Pitic

Instanța de recurs în anulare: Nicolae Gordilă, Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac, Victor Boico

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererea de revizuire a avocatului Liliana Bînzari, în numele condamnatului Dumitru Iscolinîi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Ghenadie Eremciuc,
Vladislav Gribincea, *judcători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Dumitru Iscolinîi s-a născut în anul 1970 în raionul Florești. El a fost acuzat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5), 335 alin. (3) lit. b), 361 alin. (2) lit. d) și 314 alin. (1) Cod penal (delapidarea averii străine, confecționarea și folosirea documentelor oficiale false și determinarea la depunerea de declarații mincinoase).

2. Prima instanță l-a achitat pe Dumitru Iscolinîi de comiterea infracțiunilor incriminate. Cauza a fost transmisă la rejudecare de două ori. La 10 aprilie 2017, Dumitru Iscolinîi a fost găsit vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și 335 alin. (1¹) Cod penal și condamnat la nouă ani și șase luni de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și desfășura activități legate de gestionarea mijloacelor financiare și fixe pe termen de trei ani.

3. La 07 noiembrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a respins recursul avocatului și a menținut decizia instanței de apel.

4. Două recursuri în anulare depuse de avocatul Oleg Lozan, în numele condamnatului, au fost respinse de Curtea Supremă de Justiție ca inadmisibile.

5. La 16 august 2024, avocatul Liliana Bînzari a depus la Curtea Supremă de Justiție o cerere de revizuire în care solicită casarea tuturor deciziilor adoptate de Curtea Supremă de Justiție și a ultimei decizii a curții de apel și menținerea sentinței. Avocatul a invocat două hotărâri ale Curții Constituționale, prin care normele de care a fost găsit vinovat condamnatul au fost declarate neconstituționale.

6. Urmărirea penală a fost pornită la 30 septembrie 2008 și s-a finalizat la 04 mai 2010. Prima instanță a examinat cauza între 12 august 2010 și 29 martie 2013. Instanța de apel a examinat cauza în perioadele 25 aprilie 2013 - 11 iunie 2014, 23 ianuarie - 14 decembrie 2015 și 11 august 2016 - 10 aprilie 2017. Instanța de recurs a examinat cauza în perioadele 19 august - 25 noiembrie 2014, 10 martie - 05 iulie 2016 și 27 iunie - 07 noiembrie 2017. Instanța de recurs în anulare a examinat cauza în perioadele 29 ianuarie - 01 martie 2018 și 15 iunie - 09 octombrie 2018. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție pentru examinarea cererii de revizuire la 16 septembrie 2024.

ÎN FAPT

7. Dumitru Iscolnîi a fost acuzat că, în calitate de director al S.A. „Transcereale”, a abuzat de funcția sa în scopuri personale, înstrăinând ilegal în perioada decembrie 2003 - octombrie 2004 o parte semnificativă a patrimoniului întreprinderii. El a organizat o ședință a Consiliului societății, contrar prevederilor legale și statutare, prin care a decis vânzarea a șapte imobile ce reprezentau 74,99% din activele societății. Vânzările au fost efectuate la prețuri diminuate, fără licitație publică și cu încălcarea normelor legale privind transparența și procedura de comercializare.

8. Activele au fost vândute către persoane apropiate inculpatului, inclusiv mama sa, Maria Iscolnîi, și Corneliu Tataru, fiul unui angajat din Ministerul Agriculturii. În unele cazuri, imobilele au fost revândute ulterior. Deși a existat o autorizație ministerială pentru comercializarea acestor bunuri, condițiile impuse nu au fost respectate, ceea ce a cauzat prejudicii mari S.A. „Transcereale” și SRL „Mobvaro-M”.

9. Dumitru Iscolnîi a fost acuzat că a falsificat un ordin (nr. 02 din 06 august 2003), prin care a pretins crearea unei comisii de evaluare a bunurilor S.A. „Transcereale”, fără aprobarea consiliului societății. Documentul conținea date false și a fost folosit pentru a justifica decizii ilegale.

10. Dumitru Iscolnîi a fost acuzat, suplimentar, că a încercat să influențeze martorul Valeriu Buză, în scopul ascunderii adevărului și evitării răspunderii penale. Astfel, i-ar fi promis acestuia avantaje de natură nepatrimonială, pentru a-l determina să facă declarații mincinoase într-o cauză penală aflată în curs de examinare.

11. La 29 martie 2013, Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, l-a achitat pe Dumitru Iscolnîi, pe motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

12. La 11 iunie 2014, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelurile declarate, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre pentru care inculpatul a fost:

Recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor	Pedeapsa
art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal	a fost încetat procesul pe motiv că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală
art. 191 alin. (5) Cod penal	nouă ani de închisoare
art. 335 alin. (1 ¹) Cod penal	patru ani de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate în domeniul gestionării bunurilor materiale pe termen de trei ani
art. 84 alin. (1), (2) Cod penal	10 ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită

	activitate în domeniul gestionării bunurilor materiale pe termen de trei ani
	a fost admisă în principiu acțiunea civilă a SRL „Mobvaro-M”

13. La 25 noiembrie 2014, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul ordinar declarat de avocatul Oleg Lozan, în numele lui Dumitru Iscolinîi, a casat decizia și a dispus rejudecarea cauzei.

14. La 14 decembrie 2015, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelurile, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care inculpatul a fost:

Recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor	Pedeapsa
art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal	a fost încetat procesul, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale
art. 196 alin. (4) Cod penal	doi ani de închisoare
art. 335 alin. (1 ¹) Cod penal	trei ani de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate în domeniul gestionării bunurilor materiale pe termen de trei ani
art. 314 alin. (1) Cod penal	a fost încetat procesul în legătură cu renunțul la învinuire
art. 84 Cod penal	patru ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate în domeniul gestionării bunurilor materiale pe termen de trei ani
art. 90 Cod penal	a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de doi ani
	a fost admisă în principiu acțiunea civilă a SRL „Mobvaro-M”

15. Instanța de apel a constatat că actul de estimare a activelor a fost falsificat, iar imobilele au fost vândute sub prețul real, cauzând un prejudiciu de 923.102 de lei. Acțiunile inculpatului constituiau infracțiuni prevăzute de art. 196 și 335 Cod penal. În ceea ce privește acuzația de delapidare, instanța a stabilit că nu existau dovezi pentru a susține însușirea bunurilor.

16. La 05 iulie 2016, [Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursurile ordinare, a casat decizia și a dispus rejudecarea cauzei. Argumentele principale pentru această decizie au fost erorile de drept invocate în recursuri, referindu-se la recalificarea faptelor inculpatului. Instanța de apel a greșit în interpretarea normelor legale. În loc să considere faptele ca fiind delapidare a averii străine conform art. 191 alin. (5) Cod penal, instanța de apel le-a încadrat greșit ca fiind cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, conform art.

196 alin. (4) Cod penal. Instanța de apel a confundat cele două infracțiuni, ignorând că materialele cauzei confirmau însușirea bunurilor.

17. La 10 aprilie 2017, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelurile declarate, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care inculpatul:

Recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor	Pedeapsa
art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal	a fost încetat procesul penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție
art. 191 alin. (5) Cod penal	nouă ani de închisoare
art. 335 alin. (1 ¹) Cod penal	patru ani de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și desfășura activități legate de gestionarea mijloacelor financiare și fixe pe termen de trei ani
art. 314 alin. (1) Cod penal	achitat
art. 84 alin. (1) Cod penal	nouă ani și șase luni de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și desfășura activități legate de gestionarea mijloacelor financiare și fixe pe termen de trei ani
	a fost încasat de la Dumitru Iscolnîi în beneficiul lui SRL „Mobvaro-M” prejudiciul material în mărime de 2.473.010 de lei.

18. Instanța de apel a stabilit că, în ceea ce privește învinuirea lui Iscolnîi în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, acesta a folosit în mod ilegal situația de serviciu, fiind director al S.A. „Transcereale”, pentru a însuși bunuri ale societății, cauzând daune semnificative SRL „Mobvaro-M” și statului. Instanța a constatat că inculpatul a acționat cu intenție directă, urmărind scopul de a comite delapidarea. În ceea ce privește învinuirea în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța a stabilit că, în conformitate cu modificările legislative din anul 2014, acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 335 alin. (1¹), prevederi care sunt mai favorabile inculpatului. Iscolnîi a acționat intenționat și a cauzat daune importante SRL „Mobvaro-M”. În ceea ce privește învinuirea în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, inculpatul a confecționat și a folosit documente oficiale false, provocând daune semnificative. În ceea ce privește capătul de acuzare privind art. 361 alin. (2) lit. d), procesul a fost încetat din cauza expirării termenului de prescripție, iar inculpatul a fost achitat pentru infracțiunea prevăzută de art. 314 Cod penal, având în vedere renunțarea la această învinuire.

19. La 07 noiembrie 2017, [Curtea Supremă de Justiție](#) a respins ca inadmisibil recursul declarat de avocatul Oleg Lozan în numele condamnatului. Instanța a menționat că instanța de apel corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția condamnatului. Acuzațiile de abuz de serviciu, legate de vânzarea ilegală a bunurilor unei societăți comerciale, erau susținute de probe,

inclusiv documente și declarații ale martorilor. Aceste probe au arătat că condamnatul a utilizat poziția sa pentru a înstrăina bunuri ale societății la prețuri subevaluate, cauzând prejudicii în proporții deosebit de mari. Instanța a respins și critica privind faptul că SRL „Mobvaro-M” nu era acționar la momentul înstrăinării bunurilor, subliniind că infracțiunea comisă de Iscolnîi în 2003 a avut consecințe în 2008, când bunurile au fost privatizate.

20. La 12 ianuarie 2018, avocatul Lozan Oleg, în numele lui Dumitru Iscolinîi, a declarat recurs în anulare, solicitând casarea deciziei instanțelor de apel și recurs și menținerea sentinței. Avocatul a susținut că contractele de vânzare-cumpărare încheiate de S.A. „Transcereale” nu au fost anulate și au produs efecte juridice, iar SRL „Mobvaro-M” nu a fost prejudiciată. De asemenea, SRL „Mobvaro-M” nu era acționară la SC „Ex-ProdTrans” în momentul tranzacțiilor, iar o hotărâre irevocabilă a stabilit că ultima nu a suferit prejudicii materiale. Prin urmare, acuzarea nu a demonstrat ce drepturi i-au fost încălcate și ce prejudiciu a fost cauzat SRL „Mobvaro-M”.

21. La 01 martie 2018, [Curtea Supremă de Justiție](#) a respins ca inadmisibil recursul în anulare, deoarece acesta nu se întemeiază pe motivele prevăzute de lege. Argumentele apărătorului, privind lipsa prejudiciului cauzat SRL „Mobvaro-M”, a fost respins de instanța de recurs, care a confirmat legătura între faptele ilegale din 2003 și prejudiciul din 2008. Instanța a apreciat că motivarea hotărârilor anterioare era suficientă și conformă cu jurisprudența CEDO.

22. La 06 iunie 2018, avocatul Lozan Oleg, în numele lui Dumitru Iscolinîi, a declarat un alt recurs în anulare, solicitând pronunțarea unei hotărâri de achitare. Avocatul a reiterat argumentele menționate în cererile anterioare de recurs ordinar și recurs în anulare. La 09 octombrie 2018, [Curtea Supremă de Justiție](#) a declarat inadmisibil recursul în anulare, ca fiind repetat.

23. La 31 mai 2022, avocatul Ștefan Niță, în numele lui Corneliu Tataru, a înaintat o cerere privind anularea sechestrului aplicat în baza încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016. La 14 iulie 2022, [Curtea Supremă de Justiție](#) a restituit Curții de Apel Chișinău cererea dată, pe motiv că nu ține de competența sa. La 02 martie 2023, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins ca neîntemeiată cererea cu privire la anularea sechestrului, din motiv că această chestiune se soluționează în ordinea procedurii civile, conform art. 209 alin. (2) Cod de procedură civilă.

24. La 16 septembrie 2024, avocatul Liliana Bînzari, în numele lui Dumitru Iscolinîi, a înaintat o cerere de revizuire în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, deoarece legea penală aplicată în această cauză a fost declarată neconstituțională. Iscolinîi a fost condamnat pentru infracțiuni prevăzute inițial de articolele 335 alin. (1¹) și 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, însă aceste norme au fost declarate neconstituționale prin hotărârile Curții Constituționale [nr. 24, din 17 octombrie 2019](#) și [nr. 33, din 07 decembrie 2017](#).

Revizuentul a solicitat casarea deciziilor și reluarea examinării cauzei penale, anularea sechestrului aplicat pe bunuri, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie menținută sentința și să fie respinsă ca neîntemeiată acțiunea civilă depusă de SRL „Mobvaro-M”.

25. Din materialele cauze nu rezultă că condamnatul a executat pedeapsa penală, chiar dacă hotărârea de condamnare a devenit executorie încă în aprilie 2017 (a se vedea para. 18). Cu toate acestea, la materialele cauzei există câteva mandate semnate de Iscolinîi, prin care ultimul a împuternicit avocații săi.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. La ziua comiterii faptei, partea relevantă a art. 335 Cod penal era următoarea:

„ Articolul 335. Abuzul de serviciu

(1) Folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală a situației de serviciu, în interes material ori în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 150 la 400 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

(2) Aceeași acțiune săvârșită de către un notar, auditor sau avocat

se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 800 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

(3) Acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2):

a) săvârșite în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale;

b) soldate cu urmări grave,

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 700 la 1500 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 7 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.”

27. Prin Legea nr. 326, din 23 decembrie 2013, art. 335 Cod penal a fost completat cu alin. (1¹), iar alin. (3) a fost modificat după cum urmează:

„(1¹) Acțiunile prevăzute la alin.(1), soldate cu urmări grave,

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de

a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

(3) Acțiunile prevăzute la alin.(1), săvârșite în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale,

se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani.”

28. Partea relevantă a art. 335 Cod penal este în prezent următoarea:

„(1) Îndeplinirea sau neîndeplinirea intenționată, în exercițiul funcției, de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală ori care lucrează pentru o astfel de organizație a unei acțiuni contrar atribuțiilor în interes material, în alte interese personale sau în interesul terților, direct ori indirect, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1150 de unități convenționale sau cu închisoare de până la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

(2) Aceași faptă care a cauzat daune în proporții mari se pedepsește cu amendă în mărime de la 1350 la 2350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

(3) Faptele prevăzute la alin. (1) sau (2) săvârșite în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale ori săvârșite de către administratorul unei bănci se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani.

(4) Faptele prevăzute la alin. (1)–(3) care au cauzat daune în proporții deosebit de mari se pedepsesc cu închisoare de la 4 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 10 la 15 ani”

29. La ziua comiterii faptei, partea relevantă a art. 361 Cod penal era următoarea:

„(1) Confeccionarea, deținerea sau folosirea documentelor oficiale false, inclusiv a documentelor electronice false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, confeccionarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare,

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 750 la 950 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Aceleași acțiuni:

...

d) soldate cu daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 550 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 5 ani.”

30. Conform art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală, revizuirea poate fi cerută în cazurile în care:

„4) Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă;”

31. Conform art. 460 alin. (4) Cod de procedură penală:

„(4) Cererile de revizuire menționate la art. 458 alin. (3) pct. 1)–4) sunt de competența instanței de judecată ultima care s-a pronunțat asupra fondului cauzei. Cererile de revizuire depuse în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 5) și 6) sunt de competența Curții Supreme de Justiție”

32. În hotărârea Curții Constituționale [nr. 33, din 07 decembrie 2017](#), Curtea Constituțională a declarat neconstituțională sintagma „interese publice” din art. 327 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal. Curtea Constituțională a considerat că ea este neclară și vagă, deoarece lipsesc criteriile precise care să permită o apreciere clară a prejudiciului adus.

33. În hotărârea Curții Constituționale [nr. 24, din 17 octombrie 2019](#), Curtea Constituțională a declarat neconstituțională sintagma „urmări grave” din art. 335 alin. (1¹) din Codul penal. Curtea a constatată că și aceasta este vagă și imprevizibilă, neexistând criteriile legale clare pentru stabilirea gravității urmărilor. Curtea a invitat Parlamentul să înlocuiască sintagma cu termeni clari și previzibili, pentru a proteja drepturile fundamentale și a evita abuzul în aplicarea normei penale. Hotărârea de asemenea menționează:

„129. ... Curtea menționează că, deși a constatat neconstituționalitatea noțiunii de „urmări grave” conținută de articolele menționate, acest fapt nu împiedică Parlamentul să-i precizeze întinderea și conținutul. De altfel, simpla eliminare a acesteia ar putea să nu ofere o protecție adecvată valorilor sociale ocrotite de legea penală atunci când prin comiterea unei infracțiuni se atentează la viața și sănătatea persoanei, precum și în cazul în care se provoacă prejudicii materiale semnificative.”

34. Hotărârea Curții Constituționale [nr. 21, din 01 octombrie 2018](#) menționează următoarele despre efectul retroactiv al hotărârilor Curții Constituționale:

„60. În acest sens, Curtea reamintește că a menționat în jurisprudența sa faptul că norma declarată neconstituțională trebuie să producă „consecințe grave” pentru a solicita revizuirea în baza articolului 458 alin. (3) pct. 4) din Cod (DCC nr. 81 din 18 noiembrie 2016, § 28). ... Curtea consideră că persoana, ca urmare a revizuirii hotărârii în baza normei contestate, trebuie să aibă un beneficiu semnificativ, e.g. reducerea pedepsei, comutarea pedepsei, achitare etc. Fără aceste beneficii, rejudecarea cauzei prin intermediul revizuirii ar fi disproporționată în raport cu principiul securității raporturilor juridice și resursele dedicate acestei proceduri.

...

64. Atunci când va declara neconstituțională o anumită prevedere legală ..., având în vedere efectele pe care le poate produce hotărârea în discuție, Curtea va stabili expres în dispozitivul hotărârii dacă poate fi solicitată revizuirea hotărârilor judecătorești irevocabile și, dacă este necesar, va menționa perioada pentru care hotărârea sa retroactivează și termenul de solicitare a revizuirii. În caz contrar, va fi aplicat principiul acțiunii pentru viitor a hotărârii sale.

...

66. Așadar, Curtea reține că articolul 458 alin. (3) pct. 4) din Codul de procedură penală este conform cu articolul 7 din Constituție în măsura în care revizuirea va putea fi solicitată, în baza hotărârii de declarare a neconstituționalității unei prevederi legale aplicate în cauză, doar dacă hotărârea Curții conține în mod expres o asemenea mențiune.

67. Curtea notează că, în prezenta cauză, ea a examinat posibilitatea revizuirii hotărârilor judecătorești irevocabile bazate pe norme de drept penal procedural declarate neconstituționale și, prin urmare, regula mențiunii exprese a posibilității revizuirii, descrisă la § 66 din prezenta hotărâre, se va aplica doar în raport cu acestea.

68. În cazul declarării neconstituționalității unei norme de drept penal substanțial, este firesc ca față de acestea să se aplice regula efectului retroactiv al normei penale mai favorabile, garantate de articolul 22 din Constituție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

35. Având în vedere motivarea deciziilor emise anterior de către Curtea Supremă de Justiție în această cauză, ea este ultima instanță care s-a pronunțat asupra fondului cauzei. Conform art. 460 alin. (4) Cod de procedură penală, ea este instanța competentă să examineze această cerere de revizuire.

36. Cererea de revizuire a fost depusă în interesul condamnatului. Conform art. 459 alin. (2) Cod de procedură penală, cererea de revizuire în interesul condamnatului nu este limitată în timp. Prin urmare, cererea de revizuire nu poate fi respinsă ca tardivă, chiar dacă a fost depusă peste aproape cinci ani de la ultima din cele două hotărâri ale Curții Constituționale invocate.

37. Revizuirea nu poate fi un recurs deghizat. Temeiurile de revizuire sunt exhaustiv menționate în art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală. În revizuire nu este examinată decât întrunirea condițiilor pentru redeschiderea procesului. Instanța de revizuire nu are competența de a examina temeinicia recursului, sau a acuzațiilor aduse (*mutatis mutandis* încheierile nr. [1rh-24/2024](#), § 71; [1rh-17/24](#), § 36).

38. Niciuna din cele două hotărâri ale Curții Constituționale invocate de revizuiant nu explică care este efectul acestora asupra cauzelor penale soluționate deja. Completul notează că, spre deosebire de obiectul [hotărârii Curții Constituționale nr. 21/2018](#), în această cauză nu se pune în discuție efectul retroactiv al declarării neconstituționale a unei norme de procedură penală. În acest caz este examinat efectul retroactiv al declarării neconstituționale a unei norme penale materiale. În para. 68 al hotărârii nr. 21/2018, Curtea Constituțională a lăsat să se înțeleagă că declararea neconstituțională a unei norme penale materiale are efect retroactiv, chiar dacă acest fapt nu este menționat expres în hotărârea Curții Constituționale (a se vedea para. 35).

39. Cererea de revizuire se bazează pe art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală. Conform acestei norme, revizuirea poate fi solicitată când Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă. Deși legea nu prevede expres, din sensul acestei căi de atac rezultă că revizuirea poate fi cerută cu scopul redresării situației persoanei afectate. În urma redeschiderii procedurii, revizuiantul trebuie să obțină speranța legitimă a unui beneficiu semnificativ, cum ar fi, în cazul condamnaților, reducerea pedepsei sau achitarea. Principiul securității raporturilor juridice nu admite redeschiderea procedurilor judiciare atunci când redresarea nu poate avea loc, datorită expirării termenului de tragere la răspundere penală, a executării sentinței, sau din alte motive. Acest lucru rezultă și din [hotărârea Curții Constituționale nr. 21/2018](#), § 60.

40. [Hotărârea Curții Constituționale nr. 33/2017](#), invocată în cererea de revizuire, se referea la neconstituționalitatea textului „intereselor publice sau” din art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal. Din hotărârea Curții Constituționale nu rezultă că infracțiunea incriminată condamnatului trebuie dezincriminată, ci doar că art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal nu este suficient de clar. Dacă ar fi fost acceptată versiunea apărării, acțiunile condamnatului trebuiau calificate conform art. 361 alin. (1) Cod penal. Completul notează că condamnatului nu i-a fost aplicată nicio pedeapsă conform art. 361 Cod penal, din cauza intervenirii termenului de

prescripție a răspunderii penale (a se vedea para. 18). Prin urmare, condamnatul nu poate obține un beneficiu semnificativ ca urmare a declarării neconstituționale a art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal. Drept consecință, revizuirea nu poate fi admisă în temeiul Hotărârii Curții Constituționale nr. 33/2017.

41. Instanțele de apel și de recurs au stabilit că condamnatul, în calitate de persoană care gestiona o organizație comercială, a cauzat daune în proporții deosebit de mari pentru SRL „Mobvaro-M”. În baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, acesta a fost condamnat la patru ani de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și desfășura activități legate de gestionarea mijloacelor financiare și fixe pe termen de trei ani. Prin [Hotărârea Curții Constituționale, nr. 24/2019](#), sintagma „soldate cu urmări grave” din art. 335 alin. (1¹) Cod penal a fost declarată neconstituțională, deoarece nu era suficient de clară. Din acea hotărâre nu rezultă că fapta pentru care a fost condamnat Iscolinîi trebuia dezincriminată. Instanța constituțională nu a avut obiecții față de incriminarea abuzului de serviciu ce a cauzat daune în proporții deosebit de mari, ci doar față de daunele nemateriale, de care Iscolinîi nu a fost învinuit. Mai mult, în para. 129 al hotărârii, Curtea Constituțională a menționat că dezincriminarea acestei fapte ar putea să nu ofere o protecție adecvată valorilor sociale ocrotite de legea penală atunci când prin infracțiune se provoacă prejudicii materiale semnificative. Fapta comisă de condamnat reprezenta o infracțiune și până la introducerea art. 335 alin. (1¹) Cod penal, fiind inițial calificată conform art. 335 alin. (3) Cod penal (a se vedea para. 26-27). Fapta a fost recalificată de către instanța de judecată conform art. 335 alin. (1¹) Cod penal (a se vedea para. 18). Conform practicii judecătorești de la ziua comiterii faptei, cauzarea prin abuz de serviciu a daunelor în proporții deosebit de mari mereu reprezenta o formă agravată a infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal. Ca urmare a adresei Curții Constituționale, art. 335 Cod penal a fost modificat și abuzul de serviciu care a cauzat daune în proporții deosebit de mari a fost din nou incriminat conform alin. (4). Pedeapsa cea mai severă pentru această infracțiune nu este mai ușoară decât cea aplicată condamnatului. Din contra, durata minimă a închisorii pentru o asemenea infracțiune coincide cu cea aplicată condamnatului, iar durata minimă a privării de drept special este chiar mai lungă decât cea aplicată condamnatului (a se vedea para. 29). În asemenea circumstanțe, și în această parte, cererea de revizuire nu poate fi admisă, deoarece este vădit neîntemeiată.

42. Completul mai notează că, ca urmare a hotărârii Curții Constituționale, Parlamentul a introdus modificări în art. 335 Cod penal. Dacă aceste modificări ar prevedea o pedeapsă mai blândă pentru fapta comisă, condamnatul are opțiunea de a înainta o cerere de revizuire în temeiul art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de procedură penală, fie să solicite aplicarea legii mai blânde în temeiul art. 469 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală. Existența ultimei prevederi nu este temei pentru a refuza examinarea cererii de revizuire, deoarece interpretarea

judiciară nu poate avea ca consecință lipsirea de efect a unei prevederi normative clare.

43. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 462 alin. (1) lit. a) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Se respinge cererea de revizuire declarată de avocatul Liliana Bînzari la 16 septembrie 2024.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Vladislav Gribincea